Будуючи стратегію управління ризиками варто зважити на найбільш можливі до практичного застосування, в т.ч. і з огляду на специфіку конкретного суб'єкта господарювання, методи управління ризиками. До останніх слід віднести такі методи: ухилення від ризику (тобто зведення його до мінімуму за рахунок уникнення ризикових операцій, відносин із контрагентами, ризикових фінансових угод, тощо), локалізація ризику (застосовується за можливості побудови профілю ризику задля більш ефективної його контрольованості), дисипація ризику (передбачає застосування більш гнучкого управління з метою зменшення рівня власного ризику, в тому числі й за допомогою його перекладання на інших осіб) та компенсація ризику (тобто прийняття ризику безпосередньо на себе).

Важливої значущості набуває інфраструктура ризик-менеджменту в процесі управління ризиками суб'єктів господарювання. Саме цей блок характеризує оптимальність, логічність та ефективність формування комітету (відділу чи служби) задля вирішення загальних стратегічних і конкретних тактичних питань, формування підходів та напрямків управління ризиками. Такий спеціальний підрозділ має очолювати ризик-менеджер, який власне і повинен перейматися виключно проблемами управління ризиком та узгоджувати роботу всіх підрозділів в частині регулювання ризикових подій та можливостей компенсації їхніх наслідків.

Насамкінець, варто акцентувати увагу, що процес управління ризиками повинен супроводжуватися внесенням до корпоративної культури окремого суб'єкта господарювання розуміння всіма співробітниками як можливих ризиків, на які може наражатися в процесі своєї діяльності суб'єкт, так і доцільності провадження фінансового управління ними.

Список використаних джерел:

1. Шумпетер Й.А. История экономического анализа: в 3-х т. СПб: Экономическая школа, 2001.

Svitlana Onyshchenko, Doctor of Economics, Professor of the Department of Finance, Banking and Taxation Oleksandra Maslii, Ph.D. in Economics, Associate Professor of the Department of Finance, Banking and Taxation National University «Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic», Poltava

INSTITUTIONAL ENVIRONMENT OF BUSINESS DEVELOPMENT IN UKRAINE

The institutional environment of domestic business entities in the post-transformation and post-crisis stage of Ukraine's economy is extremely complicated due to unfair competitive environment, significant monopolization, still low level of domestic market capacity, low demand of the population and economic agents, excessive transaction costs, illegal use competition, including the use of

administrative pressure, raids, the difficulty of access of enterprises to resources and markets, poorly managed processes of socio-economic development.

Today, the priorities of the business environment development significantly determine the formation of an international system of the new world order rules, which in a broad sense can be understood as the rules of economic agents coordinated interaction in the context of globalization. This is due to the changing institutional environment of business in the world.

Institutional mechanisms of business environment development primarily relate to the functions of the state as a complex and the most important social institution [3]. In turn, the institutional conditions are formed under the influence of an extensive system of regulation and business support, by creating regulatory and legal support as a field of interaction between business entities and the state. Regulatory conditions should characterize the transparency and consistency of state policy on business regulation, related to the processes of licensing, registration, certification of business activities, etc.

The state of the business environment is determined by both institutional conditions and influencing factors (stimulants and disincentives) [4]. There are used transnational index systems to assess the state of the business environment in a country. They combine statistical indicators of national economies with expert assessments indicators, based on which there are formed integrated indices of country business environment. This approach allows to obtain a more reliable assessment, compared to monitoring only the main socio-economic indicators. Expert methods in assessing the business environment make it possible to take into account indicators that can better draw qualitative conclusions, as well as obtain an integrated assessment of various indicators (by substantiating the weights of individual partial functional components) which are used in integrated assessment.

Current trends require a reassessment of the role and impact of traditional factors on business development and business environment formation (economic, political, institutional, infrastructural, socio-cultural, etc.); introduction of new, more effective economic management mechanisms both at the level of enterprises and the country as a whole, aimed at removing barriers, obstacles, risks, threats, etc., which affect the realization of business development potential in new conditions. Further analysis of the problem of global challenges impact on the business development and the business environment of the country will allow to develop effective mechanisms for overcoming risks, taking into account the existing features of the economic, political and socio-cultural situation in Ukraine.

Timely and impartial assessment of the business environment is important for the formation and implementation of state socio-economic policy. The use of analytical tools of transnational comparative index systems aims to identify contemporary issues of business development in Ukraine [5]. Measures to promote business development in Ukraine should be aimed at overcoming the following problems: critically low level of favorable economic and legal environment for doing business, in particular in the rankings of countries compiled by leading international economic organizations; low value of the integrated assessment indicator of most functional components of business entities economic security, unsatisfactory their

improvement rates, deterioration of macroeconomic, foreign economic, investment, innovation functional components; unsatisfactory indicators of financial condition, enterprises efficiency and their use of resources; negative trends in the number of existing, newly created enterprises and the volume of their economic activity; increasing the number of criminal encroachments, corruption and discriminatory actions against entrepreneurs; low level of enterprises competitiveness and their innovative activity, etc.

References:

- 1. Chronicles of the business crisis: who in Ukraine will be most affected by the coronavirus storm. Economic truth. URL: https://www.epravda.com.ua/rus/publications/2020/03/19/658296/.
- 2. Kotler F. Kaslione Dzh.A. Chaotics: Management and Marketing in an Age of Turbulence (Chaos: Management and Marketing in an Age of Turbulence). K: Simgest, PLASKE, 2009. 208 p.
- 3. Melnyk M. I. Formuvannia biznes-seredovysha Ukrainy v umovakh institutsiynykh transformatsii [Formation of the Ukrainian business environment in terms of institutional transformations]. Lviv: IRD NAS of Ukraine, 2012. 568 p.
- 4. Onyshchenko S.V., Maslii A.A. International Index Assessment Systems of Business Environment in Ukraine. Financial Space. 2020. No 3 (39). P. 168-182. DOI: https://doi.org/10.18371/fp.3(39).2020.215186
- 5. Onyshchenko S., Maslii O., Ivanyuk B. The impact of the external environment on the economic security of Ukrainian business. Economics and Region. 2020. №1 (76). P. 22-29. DOI 10.26906/EiR.2020.1(76).1914

Наталія Пелип, студентка 2 курсу магістратури ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород Науковий керівник: Чубарь О.Г., канд. екон.наук, доцент

РОЗРОБКА ЕФЕКТИВНОЇ ПОЛІТИКИ УПРАВЛІННЯ ГРОШОВИМИ ПОТОКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Політика управління грошовими потоками підприємства — одна з найголовніших функцій фінансового менеджменту компанії. Для ефективного управління фінансами менеджери, які приймають управлінські рішення, повинні володіти основами економіки, а фінансові менеджери — розуміти функціональні особливості бізнесу компанії. Непрофесійне управління фінансовими потоками часто призводить до появи так званих неврахованих збитків, або економічних збитків «альтернативних можливостей» [5].

Визначення цілей управління грошовими потоками з точки зору різних науковців наступне. Литвин Б.М. метою управління грошовими потоками вважає «збалансованість потоків для підтримки фінансової рівноваги» [3]. Кошельок Г.В. під цілями управління грошовими потоками розуміє забезпечення синхронізації здійснення надходження і вибуття коштів, а також перевищення вхідного грошового потоку над вихідним, що дозволяє досягти